

Atotputernic, Doamne ești!

Flavius Laurian Duverna

Atotputernic, Doamne ești!

Atotputernic, Doamne ești
Și-n ceruri - nalte locuiești!
Din veșnicii, spre veșnicii,
Ești plin de slavă-n măreții
Când Universul cârmuiești,
Cu-a sale lumi, din galaxii
Ce viața-și duc în forme vii!

La ele-a Ta grijă veghează
În spațiul ce le guvernează,
Din numărul complet creat,
Care pe nume le-ai chemat
Să-și mențină aceeaș rază,
Căci toate sunt de admirat
Pe ceru-albastru-ncununat!

Și când privesc la măreția
Cea nesfârșită-n măiestria
Din Cosmosul cel nesfârșit
Pe care Doamne l-ai clădit,
Mă duce gându-n veșnicia
Puterii mari, când l-ai zidit -
Vorbind... din haos a ieșit!

Înconjurat fiind de mistere
Comori de taine-n emisfere
Prin legi de sine stătătoare
Ce semne au de întrebare,
El astfel minții, mereu cere
Investigări noi în cercetare
Slăvind Forța-Ți creatoare!

Și văd prin noi descoperiri
Ce-n calcule-aduc lămuriri
A-Nțelepciunii ce tot crește
Și credința-mi se-ntărește,
Cum taina marei plăsmui
Mărirea Ta-Ți mărturisește
Și pân-la extaz mă uimește!

Incontestabila-Ți Divinitate

Ce-n Univers fluid străbate,
Prin tainele care-o proclamă
Făpturile-n viață-o reclamă,
Și sori, sisteme, ce-s create
Eterne stau, nu se destramă
Și-n existența lor Te cheamă!

Flavius Laurian Duverna